

ارتباط پلی آمین ها با تولید اتیلن – بخش دوم

PTMP/SK/R&D/A/ Relationship between polyamines and ethylene product /13032022

مقدمه

اتیلن توسط تمامی قسمت‌های گیاهان عالی ساخته می‌شود. البته میزان تولید بستگی به نوع بافت و مرحله رشدی دارد. بطور کل، نواحی مریستمی و نواحی گره‌ها میزان تولید اتیلن بالاتری دارند. اگرچه تولید اتیلن در زمان ریزش برگ‌ها و پیری گل‌ها و رسیدن میوه‌ها افزایش می‌یابد. انواع خم‌های ایجاد شده نیز القا کننده بیوسنتز اتیلن هستند. همانطور که تنش‌های فیزیولوژیکی مانند سرما، بیماری‌ها، دما، سیل و خشکی نیز محرک تولید اتیلن هستند. آمینواسید متیونین ماده تشکیل دهنده اتیلن است. در اغلب بافت‌های گیاهی، اتیلن کاملاً به کربن دی‌اکسید، اکسیده می‌گردد. اتیلن به سادگی از بافت آزاد شده و بصورت گازی در فضای بین سلولی و خارج بافتی پخش می‌شود. از آنجایی که اتیلن به آسانی از بافت خارج می‌شود و توانایی تاثیرگذاری بر سایر بافت‌ها و اندام‌ها را دارد، سیستم به دام اندازنده اتیلن در طی ذخیره میوه، سبزیجات و گل‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ارتباط پلی آمین ها با تولید اتیلن

در توت‌فرنگی‌های تیمار شده با پوتریسین کمترین میزان تولید اتیلن در مقایسه با تیمار شاهد مشاهده شد (شکل ۱).

شکل ۱- در توت‌فرنگی‌های تیمار شده با پوتریسین کمترین میزان تولید اتیلن در مقایسه با تیمار شاهد مشاهده شد.

ارتباط پلی آمین‌ها با تولید اتیلن - بخش دوم

PTMP/SK/R&D/A/ Relationship between polyamines and ethylene product /13032022

همچنین گزارش محققین دیگر نشان می‌دهد که تیمار پوتریسین منجر به کاهش یا کند شدن تغییر رنگ، تولید اتیلن و تنفس در کیوی شده است. همچنین کاربرد بیرونی پلی آمین‌ها عمر قفسه‌ای انبه را بدون تأثیر منفی بر کیفیت میوه بهبود می‌بخشد، که به اثر آن بر تولید اتیلن و کاهش سرعت رسیدن و پیری مربوط می‌شود. بیوسنتز پلی آمین‌ها در رقابت شدید با بیوسنتز اتیلن قرار می‌گیرد و اگر شانس پلی آمین برای تولید بیشتر باشد شانس تولید اتیلن برای تولید کم‌تر می‌شود. از طرف دیگر پلی آمین‌ها از تولید ACC سنتتاز و ACC اکسیداز جلوگیری می‌کنند. البته تأثیر پلی آمین‌ها بر تولید اتیلن تنها به اشتراک در مسیر بیوسنتزی مربوط نمی‌شود بلکه خود پلی آمین‌ها بطور مستقیم از سنتز اتیلن جلوگیری می‌کنند خصوصاً بر فعالیت ACC سنتتاز تأثیر منفی داشته و از تبدیل ACC به اتیلن جلوگیری می‌کنند. همچنین با تأثیر بر غشا سلولی فعالیت ACC اکسیداز را کاهش می‌دهند. از طرف دیگر همان‌طور که اشاره شد پلی آمین‌ها به دلیل دارا بودن ساختار پلی کاتیونی و ظرفیت مثبت چندگانه به شدت با ترکیبات دیواره سلولی و غشاهای سلولی پیوند ایجاد کرده و استحکام دیواره‌ها و غشاها را افزایش می‌دهند و می‌دانیم که کاهش اثر اتیلن مساوی با کاهش تولید آن است. این اثر پلی آمین‌ها، از افزایش اتوکاتالیتیکی تولید اتیلن که در نتیجه افزایش رادیکال‌های آزاد در موقع رسیدن میوه‌های فرازگرا و بیان ژن‌های فرازگرایی تولید اتیلن اتفاق می‌افتد، جلوگیری می‌کند.

نقطه اشتراک دیگر بیوسنتز اتیلن با پلی آمین‌ها در این است که تعدادی از آنزیم‌های مسئول تولید پلی آمین‌ها برای فعالیت به کوفاکتور پیروودوکسال ۵ فسفات نیاز دارند، که این کوفاکتور برای فعالیت آنزیم ACC سنتتاز هم ضروری است. از این رو افزایش فعالیت آنزیم‌های سنتز کننده پلی آمین‌ها به معنی درگیر شدن کوفاکتور ACC سنتتاز و کاهش اتصال آن به این آنزیم می‌باشد. ثابت شده است در ارقامی که اتیلن کمتری تولید می‌کنند پلی آمین‌های بیشتری تولید می‌شوند. همچنین در بافت‌هایی که مقادیر بالای پلی آمین‌ها را دارند میزان اتیلن پایین است و برعکس (شکل ۲).

شکل ۲- در بافت‌هایی که مقادیر بالای پلی آمین‌ها را دارند میزان اتیلن پایین است و برعکس.

اثر دیگر پلی آمین‌ها به عنوان ترکیبات ضدپیری و ضد استرس به تاثیر آنها در جلوگیری از تجمع رادیکال‌های آزاد مربوط می‌شود. این ترکیبات به دلیل داشتن بارهای مثبت به عنوان دهنده الکترون و ایجاد کننده کمپلکس با ترکیبات دارای رادیکال‌های آزاد به حساب می‌آیند و در نتیجه از تجمع این ترکیبات مضر که باعث تسریع در پیری و ایجاد تنش در سلول‌ها می‌شوند، جلوگیری می‌کنند. اثر پلی آمین‌ها در افزایش مقاومت گیاهان در مقابل استرس و رادیکال‌های آزاد باعث کاهش اثرات استرسی و کاهش تولید اتیلن می‌شود. در شرایط استرس و حمله بیماری‌ها تولید اتیلن افزایش می‌یابد و بالا بودن میزان پلی آمین‌ها از افزایش تولید اتیلن به دلیل جلوگیری از فعالیت رادیکال‌های آزاد جلوگیری می‌کند. رادیکال‌های آزاد در شرایط استرس تولید می‌شوند، خصوصاً پراکسید هیدروژن به عنوان ایجاد کننده سیستم مقاومت تولید می‌شود که از طرفی باعث ایجاد مقاومت شده و از طرف دیگر به عنوان عامل مضر برای سلول مطرح می‌باشد.

منبع

اصغری، محمدرضا (۱۳۹۴). هورمون‌ها و تنظیم کننده‌های رشد گیاهی جدید (چاپ اول). ارومیه: انتشارات دانشگاه ارومیه.

